

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.247 van 12 mei 2025
in de zaak A. 240.144/VII-42.217**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Orchideestraat 61 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Irina Simone
kantoor houdend te 1180 Brussel
Stanleystraat 62
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 26 september 2023, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 293.127 van 23 augustus 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.645 van 8 november 2023.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Nino Vermeire heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2024.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lucas Asselman, die *loco* advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Annik Haegeman, die *loco* advocaat Irina Simone verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Nino Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het bestreden arrest blijkt dat verweerder op 11 oktober 2022 een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student heeft ingediend. Met een beslissing van 30 maart 2023 verklaart de verzoekende partij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond (hierna: aanvankelijk bestreden beslissing).

Verweerder stelt op 15 mei 2023 een beroep tot nietigverklaring van de voormelde beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 23 augustus 2023 vernietigt de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen de voornoemde beslissing van 30 maart 2023. Dit is het bestreden arrest.

IV. Exceptie van niet-ontvankelijkheid – gebrek aan actueel belang

Standpunten van de partijen

4. In het verzoekschrift tot cassatie merkt de verzoekende partij “preliminair” op dat haar belang bij het cassatieberoep niet teloorgaat, enkel omdat verweerder met een beslissing van 24 augustus 2023 werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Dit verblijf werd slechts toegestaan onder de voorwaarde dat verweerder zal worden tewerkgesteld in het Rijk, dan wel het bewijs kan voorleggen van het volgen van een studie of stage in het Rijk, samen met het bewijs dat hij niet ten laste van de openbare instellingen valt. Overeenkomstig artikel 13, § 3, van de vreemdelingenwet kan aan de vreemdeling die werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk, een bevel om het grondgebied te verlaten worden gegeven indien hij niet langer voldoet aan de voor het verblijf gestelde voorwaarden. Gelet op de mogelijkheid tot beëindiging van het tijdelijk verblijf, zal de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich volgens de verzoekende partij in het kader van het beroep tegen de aanvankelijk bestreden beslissing nog steeds moeten uitspreken over het door verweerder ingestelde beroep tot nietigverklaring. Het loutere feit dat verweerder werd gemachtigd tot tijdelijk verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, doet geen afbreuk aan het feit dat de verzoekende partij verweerders aanvraag om machtiging tot verblijf als student op grond van artikel 58 en volgende van de vreemdelingenwet nog ten gronde moet behandelen.

5. In de memorie van antwoord acht verweerder het cassatieberoep niet ontvankelijk bij gebrek aan belang ingevolge verweerders regularisatie op

basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Hij licht toe dat hij met de beslissing van de verzoekende partij van 24 augustus 2023 op grond van het voormelde artikel 9bis tot tijdelijk verblijf werd gemachtigd, zonder dat enige voorwaarde werd opgelegd. Slechts bij de vraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf moet verweerder voldoen aan de voorwaarde van tewerkstelling in het Rijk, dan wel het bewijs kunnen voorleggen van het volgen van een studie of stage in het Rijk, samen met het bewijs dat hij niet ten laste van de openbare instellingen valt

6. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de machtiging tot tijdelijk verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd toegekend, rekening houdend met de specifieke elementen die door verweerder zelf werden aangebracht in zijn aanvraag van 31 december 2021. Verweerder had zich daarbij in belangrijke mate gesteund op zijn tewerkstelling in het Rijk. Hieruit volgt dat de verzoekende partij op grond van artikel 13, § 3, van de vreemdelingenwet wel degelijk een einde kan stellen aan het beperkt verblijf indien wordt vastgesteld dat de betrokken vreemdeling niet meer beantwoordt aan de voorwaarden op grond waarvan het verblijf werd toegestaan. Volgens de verzoekende partij staat alleszins vast dat de aanvraag om machtiging tot verblijf als student niet zonder voorwerp is geworden. Uit artikel 60, § 2, van de vreemdelingenwet blijkt immers dat een reeds toegekende machtiging tot verblijf in het Rijk niet verhindert dat een aanvraag om machtiging tot verblijf als student op grond van artikel 58 en volgende van de vreemdelingenwet wordt ingediend in het Rijk.

Beoordeling

7. Het belang bij een cassatieberoep voor de Raad van State moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen. Daarenboven moet een verzoeker wiens belang in de loop van het geding op grond van relevante

gegevens in vraag wordt gesteld, daarover standpunt innemen en het behoud van zijn belang aantonen.

8. Uit de door de partijen verstrekte gegevens, die niet worden betwist, blijkt dat verweerder op 31 december 2021 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet heeft ingediend. Ingevolge deze aanvraag heeft de verzoekende partij met een beslissing van 24 augustus 2023 verweerder “gemachtigd [...] tot een verblijf van 2 jaar vanaf heden, 24.08.2023”. De beslissing vermeldt nog:

“Bijgevolg verzoek ik u betrokkene in het Vreemdelingenregister in te schrijven en hem een elektronische vreemdelingenkaart A (Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister - beperkt verblijf) af te geven geldig voor de duur van 2 jaar vanaf heden, 24.08.2023.

Gelieve het volgende te vermelden met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt: ‘Arbeidsmarkt: onbeperkt’

Indien betrokkene zijn identiteit niet kan bewijzen aan de hand van een geldig nationaal paspoort dient de naam op de elektronische kaart voorafgegaan te worden door de volgende lettercode: ‘(Decl.:)’

Het BIVR moet het volgende vermelden: beperkt verblijf.

De vraag tot vernieuwing van de verblijfstitel dient ingediend te worden via de gemeente van verblijf, ten minste 3 maanden en ten laatste 30 dagen voor de vervaldatum van de verblijfstitel.

Bij de vraag tot vernieuwing van zijn verblijfsvergunning dient bovengenoemd persoon het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling (arbeidsovereenkomst en loonfiches) te leveren en het bewijs dat hij niet ten laste valt van de openbare instellingen. Tenzij hij wegens studies of stage niet kan werken. In dat geval dient hij het bewijs van het volgen van de studies/stage (vb inschrijvingsbewijs) voor te leggen en het bewijs dat hij niet ten laste valt van de openbare instellingen.

Wanneer de betrokkene de verlenging van zijn verblijfsvergunning aanvraagt, dient hij conform artikel 112 § 3 van de wet van 15.12.1980 te bewijzen dat hij inspanningen heeft gedaan om zich te integreren. De Dienst Vreemdelingenzaken zal voornamelijk rekening houden met het volgen van een inburgeringscursus of een beroepsopleiding, het uitoefenen van een economische activiteit of het voorleggen van een bewijs van inschrijving van een erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling, kennis hebben van de taal van de plaats van inschrijving en een actieve deelname aan het verenigingsleven. De volledige informatie over dit onderwerp is gepubliceerd op de site van de Dienst Vreemdelingenzaken [...]. Daarenboven mag hij door zijn/haar/hun gedrag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden. Tevens kan de verlenging van de verblijfstitel slechts toegestaan worden indien hij ten minste drie maanden

voor de vervaldatum het bewijs van identiteit en nationaliteit levert in toepassing van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. Deze voorwaarde geldt niet indien de asielprocedure van betrokkene nog hangende is (op het moment van de verlenging).”

9. De door verweerder op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verkregen machtiging tot verblijf met een duur van twee jaar heeft een beperkt verblijf als voorwerp, waarvoor verweerder een A-kaart heeft gekregen. Het voorwerp van een gebeurlijke gunstige beslissing betreffende verweerders aanvraag om machtiging tot verblijf als student bestaat eveneens uit een beperkt verblijf, waarvoor verzoeker een A-kaart zou krijgen. Verweerder heeft dus een gelijkwaardige machtiging tot verblijf gekregen als degene die hij beoogde met de verblijfsaanvraag als student.

Nu de verzoekende partij verzoeker heeft gemachtigd tot een gelijkwaardig verblijf als het verblijf dat zij met de aanvankelijk bestreden beslissing heeft geweigerd, valt niet in te zien welk belang zij nog zou hebben bij de cassatie van het bestreden arrest, waarmee de aanvankelijk bestreden beslissing werd vernietigd.

10. De verzoekende partij stelt dat de op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verleende machtiging tot verblijf kan worden ingetrokken indien verweerder niet aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

Artikel 13, § 3, van de vreemdelingenwet bepaalt inderdaad dat de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, (1°) indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft of (2°) indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

De aan verweerder op 24 augustus 2023 gegeven machtiging tot verblijf bevat echter, zoals blijkt uit de in punt 8 *supra* geciteerde inhoud ervan, geen voorwaarden waaraan verzoeker dient te voldoen. Er worden enkel bepaalde voorwaarden aangehaald waaraan moet worden voldaan om een eventuele verlenging van de machtiging tot verblijf te krijgen. Derhalve kan, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, geen sprake zijn van een mogelijke intrekking van de op 24 augustus 2023 gegeven machtiging tot verblijf indien verzoeker niet aan de gestelde voorwaarden zou voldoen.

11. De verzoekende partij wijst op de in artikel 60, § 2, van de vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om bij een reeds toegekende machtiging tot verblijf in het Rijk alsnog een aanvraag om machtiging tot verblijf als student in te dienen.

Artikel 60, § 2, van de vreemdelingenwet bepaalt dat “de onderdaan van een derde land die overeenkomstig Titel I, Hoofdstuk II, reeds toegelaten of gemachtigd is om niet langer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven of die reeds in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd is om langer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zijn aanvraag [kan] indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk, indien hij de aanvraag indient voor het verstrijken van de geldigheidsduur van deze toelating of machtiging”, met als bijkomende voorwaarde dat “hij reeds is ingeschreven aan een instelling voor hoger onderwijs om een voltijdse studie te volgen”.

Waar een verblijfsaanvraag in de hoedanigheid van student op grond van artikel 60, § 1, van de vreemdelingenwet in principe vanuit het buitenland moet worden aangevraagd, biedt het voornoemde artikel 60, § 2, de vreemdeling enkel de mogelijkheid die aanvraag in België in te dienen indien hij reeds wettig op het grondgebied van het Rijk verblijft en alvorens dit wettig verblijf is verstreken. Deze mogelijkheid betreft slechts een modaliteit ten gunste

van de vreemdeling die aan de gestelde voorwaarden voldoet doch heeft geenszins de bedoeling dat een dubbele verblijfstitel zou worden toegekend.

12. De exceptie van gebrek aan belang is gegrond, zodat het cassatieberoep niet ontvankelijk is.

V. Kosten

13. Verweerder heeft er zelf voor gekozen na de verblijfsaanvraag als student, die tot de aanvankelijk bestreden beslissing en het bestreden arrest heeft geleid, een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet in te dienen die tot de machtiging tot verblijf van 24 augustus 2023 heeft geleid. Vermits het teloorgaan van het belang bij het cassatieberoep is te wijten aan de eigen keuze van verweerder en niet aan het gedrag van de verzoekende partij, worden de kosten te laste van verweerder gelegd.

In deze concrete omstandigheden is geen sprake van een in het gelijk gestelde partij, zodat geen rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend aan de verzoekende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het cassatieberoep.

2. Verweerder wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twaalf mei tweeduizend vijftientig,
door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams